

Wzorzec FCI nr 319 /16.06.1999/, wersja angielska

SHIKOKU

SHIKOKU

TLUMACZENIE : Olga Jakubiel.

POCHODZENIE: Japonia.

DATA PUBLIKACJI OBOWIAZUJĄCEGO WZORCA:
05.06.1995.

UŻYTKOWOŚĆ: Pies myśliwski i do towarzystwa.

KLASYFIKACJA F.C.I.: Grupa 5 Szpice i psy ras pierwotnych.
Sekcja 5 Szpice azjatyckie i rasy pokrewne.
Bez prób pracy.

ZARYS HISTORII RASY: Rasa ta pochodzi od średniej wielkości psów, żyjących w dawnych czasach w Japonii. Shikoku hodowano jako psy myśliwskie, głównie do polowania na dziki w górzystych rejonach prefektury Kochi. Rasa ta bywa także nazywana „Kochi-ken” (*ken* = pies). Istniały trzy odmiany tej rasy: Awa, Hongawa i Hata – wszystkie nazwane na cześć miejsca swego pochodzenia. Najczystsza wśród trzech odmian była Hongawa, ponieważ obszar, na którym ją hodowano, był trudnodostępny.

Psy tej rasy są wytrzymałe i wystarczająco zwinne, by biegać po górzystym terenie. Charakteryzuje je szata sezamowego koloru. Rasa przyjęła nazwę regionu, z którego pochodzi; w 1937 r. została uznana za „pomnik przyrody”.

WRAŻENIE OGÓLNE: Pies średniej wielkości, o harmonijnych, dobrze rozwiniętych i kształtnych mięśniach. Ma on stojące uszy i zwinięty lub sierpowaty ogon. Budowa: mocna, o mocnym kośćcu, zwarta.

ISTOTNE PROPORCJE: Stosunek wysokości w kłębie do długości tułowia wynosi 10:11.

USPOSOBIENIE/TEMPERAMENT : Pies o dużej wytrzymałości, wystrzonych zmysłach, sprawiający wrażenie prostodusznego,

energiczny i niezwykle czujny; zapalony myśliwy; posłuszny swemu panu.

GŁOWA :

OKOLICA MÓZGOCZASZKI :

Czaszka: Szerokie czoło.

Stop: Płytki, lecz zaznaczony.

OKOLICA TWARZOCZASZKI:

Nos: Czarny.

Kufa: Dosyć długa, klinowata. Grzbiet nosa prosty.

Wargi: Przylegające.

Szczeka i zuchwa oraz uzębienie: Zęby mocne; zgryz nożycowy.

Policzki: Dobrze wykształcone.

Oczy: Stosunkowo małe, trójkątne, rozstawione dosyć szeroko, ciemnobrązowego koloru.

Uszy: Małe, trójkątne, nieco pochylone do przodu, pewnie stojące.

SZYJA: Gruba i mocna.

TUŁÓW:

Kłab: Wysoki, dobrze rozwinięty.

Grzbiet: Prosty i mocny.

Lędźwie: Szerokie i umięśnione.

Klatka piersiowa: Głęboka; żebra dobrze wysklepione.

Brzuch: Dobrze podciągnięty.

OGON: Wysoko osadzony, gruby, noszony nad grzbietem – zdecydowanie zwinięty lub zagięty jak sierp. Gdy ogon jest opuszczony, jego koniec sięga niemal stawów skokowych.

KOŃCZYNY:

KOŃCZYNY PRZEDNIE :

Lopatki: Umiarkowanie ukośne, z rozwiniętymi mięśniami.

Lokcie: Usytuowane blisko tułowia.

Przedramiona: Proste i kształtne.

Śródreżca: Nieco pochyle.

KOŃCZYNY TYLNE: Mocne, z dobrze rozwiniętymi mięśniami.
Stawy skokowe: Umiarkowanie kątowne i bardzo mocne.

LĄPY: Zwarte, z dobrze wysklepionymi palcami. Opuszki twarde i elastyczne. Pazury twarde, czarne lub ciemnego koloru.

CHÓD/RUCH: Sprężysty, z dosyć małym wykrekiem, lecz lekki. Akcja szybka; zwrotna.

SZATA:

WŁOS: Włos okrywowy dosyć szorstki i prosty; podszycie miękkie i gęste. Włos na ogonie dosyć długi.

MAŚĆ: Sezamowa, czarna sezamowa, ruda sezamowa.

Definicja koloru sezamowego:

- Sezamowy: Równomierne połączenie białych i czarnych włosów.
- Czarny sezamowy: Przewaga czarnych włosów nad białymi.
- Rudy sezamowy: Rude tło, połączone z czarnymi włosami.

WIELKOŚĆ:

Wysokość w kłębie: Psy: 52 cm.
 Suki : 46 cm.

Tolerancja 3 cm powyżej i poniżej.

WADY: Wszelkie odstępstwa od wyżej wymienionych cech należy uznać za wady, których ocena powinna być proporcjonalna względem ich stopnia i zasięgu.

- Sucze psy, samcze suki.
- Lekki przodozgryz lub tyłozgryz.
- Długi włos.
- Płochliwość.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub nadmierna bojaźliwość.
- Skrajny przodozgryz lub tyłozgryz.
- Nie stojące uszy.
- Wiszący ogon, krótki ogon.

Każdy pies, przejawiający fizyczne lub psychiczne nieprawidłowości, powinien zostać zdyskwalifikowany.

Uwaga: Samce powinny mieć dwa normalnie wykształcone jądra, całkowicie opuszczone do moszny.